

**Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine**

Broj: S1 3 U 034024 20 U
Sarajevo, 09.09.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enisa Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JZU „Zdravstveni centar Brčko“ Brčko Distrikt BiH, ulica Džemaludina Čauševića broj 1 Brčko, kojeg zastupa advokat Amer Ramić iz Brčkog, ulica Bulevar mira bb (zgrada Most), protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-460-10/18 od 25.09.2019. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.09.2020.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, rješavajući po presudi Suda BiH broj: S 1 3 U 023259 16 U od 30.07.2018.godine, uvažena je žalba ponuđača Lala i Lačo, i u cijelosti poništen postupak javne nabavke, odnosno akti ugovornog organa Javna zdravstvena ustanova „Zdravstveni centar Brčko“ i to Tenderska dokumentacija za nabavku sredstava za održavanje higijene, čije je Obavještenje o nabavci broj: 509-1-1-84-3-109/16 objavljeno na Portalu javnih nabavki dana 20.05.2016.godine kao i svi kasnije doneseni akti u tom postupku. Uvažen je zahtjev žalitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 666,67KM.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor jer u konačnom aktu nije primijenjen ili je nepravilno primijenjen zakon Bosne i Hercegovine, jer u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nije postupljeno po pravilima postupka, te zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da se žalbeni postupak odnosio isključivo na Lotove broj: 1,3,4, 5 i 7 dok za ostale lotove žalitelj nije izjavio žalbu pa je Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača za te lotove postala konačna, izvršna i pravosnažna. Osim toga, tuženi se u obrazloženju pobijanog rješenja i bavio samo žalbenim navodima koji se odnose na lotove na koje je žalitelj izjavio žalbu pa je izreka pobijanog rješenja kontradiktorna

jer se poništava cijeli postupak nabavke i tenderski dokument. Tužitelj ističe i da je sama odluka za poništenje postupka nezakonita jer se u rješenju pogrešno cijeni da je tužitelj u tenderskom dokumentu sporno i nedostatno zahtijevao da ponuđači dostave komercijalni naziv proizvoda i zemlju porijekla proizvoda. Naime postavlja se pitanje kako ni jedan od ponuđača osim žalitelja, nije imao problem da upiše komercijalni naziv proizvoda i zemlju porijekla što znači da je namjera tužitelja isključivo da „obori“ tender. Tužitelj posebno ističe da se ovakva namjera žalitelja vidi u činjenici da je žalitelj odbio da zaključi ugovore i za lotove gdje je izabran kao najpovoljniji ponuđač. U konačnici, obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži ni materijalni propis a postupak u odnosu na Lot 3 je već zaključen sa ponuđačem Defter pa kako nije bilo žalbe za taj lot, pobijano rješenje je nezakonito. Slijedom navedenog predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak a tuženog obaveže na naknadu troškova postupka u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH, u iznosu od 280,80KM i naknadu sudske takse.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice je u svom izjašnjenju predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi, da je tuženi je u skladu sa uputama iz ranije presude ovog suda broj : S1 3 U 023259 16 U, još jednom ocijenio sve žalbene navode ponuđača Lala i Lačo, izjavljene na tenderski dokument i na postupak u cijelosti, u odnosu na Lot 1, Lot 3, Lot 4, Lot 5 i Lot 7., i utvrdio između ostalog, da je tenderski dokument sačinjen suprotno odredbama člana 53. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer je proturječan i imajući u vidu da je ugovorni organ u tački 21. TD naveo da se cijena ponude piše brojkama i slovima a u primjeru tenderskog obrasca nije naznačio mjesto za popunjavanje navedenog. Dalje u vezi sa žalbenim navodima a koji se odnose na navođenje komercijalnih naziva ponuđenog proizvoda, tuženi konstatuje, da je ugovorni organ u Tehničkoj specifikaciji (prilog Obrazac za cijenu ponude) dao u zahtjevanoj stavci Nazivi materijala, ne samo nazive tražene robe, nego i šire uglavnom i određene karakteristike pojedine stavke, precizirajući tako iste u navedenoj koloni. Međutim, u samoj tabeli Tehničke specifikacije za ponuđača je ostavljeno samo da popuni Komercijalni naziv ponuđene robe i Zemlju porijekla, što podrazumjeva da su ponuđači dužni znati komercijalni naziv robe navedenih karakteristika odnosno dati proizvod sa traženim karakteristikama, a čiju bi ocjenu usaglašenosti sa traženim karakteristikama prema datom komercijalnom nazivu, ugovorni organ bio dužan ispravno ocijeniti. Međutim, u konkretnom slučaju je očito sporno pitanje „komercijalnog naziva“ odnosno da nije upotpunosti jasno šta navodni pojam podrazumijeva, šta su zapravo ponuđači pod istim trebali popuniti, a na šta upućuje ne samo šarolikost navedenog sadržaja s tim u svezi u ponudama ponuđača, već i post festum navedeno obrazloženje ugovornog organa koji navedeni pojam bliže neodređuje već daje posredan, sadržajno neodgovarajući i nepoentiran odgovor, a što predstavlja propust pravilne pripreme predmetnog sadržaja koji u značajnom utiče na pravilnost odvijanja i ishod radnji postupka. Dalje, da ugovorni organ u

predmetnoj tenderskoj dokumentaciji nije u konkretnom slučaju propisao i odgovarajući tehnički dokument kojim bi ponuđači potvrdili da ponuđeni proizvod navedenog komercijalnog naziva odgovara traženim karakteristikama iz kolone „Naziv materijala”. Tako da nije jasno na osnovu čega bi ugovorni organ vršio provjeru da li ponuđeni proizvodi sa navedenim komercijalnim nazivom odgovaraju traženim specifikacijama. Stoga tuženi navodi da iz stanja spisa proizilazi da ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, a ni u toku postupka, nije dao potpune i pravilne informacije što je obavezan po Zakonu o javnim nabavkama, kako bi ponuđači na adekvatan i jednoobrazan način mogli pripremiti svoje ponude, i kako bi ovaj organ nesmetano mogao izvršiti provjere osnovanosti žalbenih navoda. Na osnovu navedenog, tuženi zaključuje da je sadržaj predmetne tenderske dokumentacije nepotpun, zbog čega se postupak mora poništiti u cijelosti. Slijedom svega navedenog tuženi je, u skladu sa odredbom člana 103. stav 1. tačka a). i 104. Zakona o javnim nabavkama BiH a u vezi s članom 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, donio odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovori iz tužbe nisu osnovani jer je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Presudom ovog suda uvažena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja tuženog kojim je, postupajući po žalbi žalitelja Lala i Lačo, tuženi uvažio žalbu i poništio postupak predmetne javne nabavke u odnosu na Lotove, 1,3,4,5, i 7, te je predmet vraćen na ponovno odlučivanje tuženom uz uputu da novu odluku donese nakon ponovne ocjene svih žalbenih navoda, u skladu sa članom 200. stav 2. i 233. stav 2. Zakon o upravnom postupku BiH.

U ponovnom postupku, tuženi je u skladu sa uputama iz presude izvršio ocjenu svih žalbenih navoda žalitelja Lala i Lačo pojedinačno, te je uvažio žalbu kao osnovanu. Tuženi u obrazloženju pobijanog rješenja detaljno navodi više razloga zbog kojih smatra da tenderska dokumentacija nije usklađena sa zakonom, a koje tužitelj tužbom niti ne osporava. Iz tužbenih navoda proizilazi da je tužitelju prije svega sporno, poništavanje cijelog postupka javne nabavke, iako je nesporno žalbom pobijani samo pojedini lotovi, (kako to tužitelj pravilno navodi u početku činjeničnog opisa tužbe LOT 1, 3, 5 i 7) kao i da tuženi nije naveo odredbe materijalnog prava, kao osnov za donošenje osporenog akta. Međutim iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi, da je tuženi, a kako je to naprijed i navedeno, s pozivom na odredbe 103. stav 1. tačka a). i 104. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj:39/14), donio osporeno rješenje. Naime odredbom člana 103.stav 1. tačka a) je upravo propisano da se apsolutno bitnim povredama zakona, a o kojima tuženi vodi računa po službenoj dužnosti, smatra i neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. Stoga tuženi je imao pravni osnov da poništi cjelokupni postupak javne nabavke po službenoj dužnosti i bez obzira na granice zahtjeva iz žalbe, jer je odredbom člana 104. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisano, da tuženi u postupku pravne zaštite postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povredu opisane u članu 103. stav (1) ovog zakona.

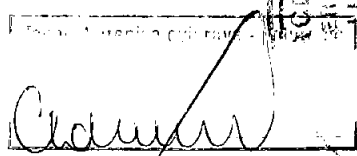
Nadalje u pogledu tužbenih navoda kojima se pobija utvrđenja tuženog iz osporenog rješenja, a u pogledu neuskalđenosti tenderske dokumentacije sa Zakonom o javnim nabavkama, a koji se odnosi na navođenje komercijalnih naziva ponuđenog proizvoda, ovaj sud također nalazi da ni u tom dijelu tužbeni navodi nisu osnovani. Naime, kako to tuženi navodi na strani 28. opširnog obrazloženja osporenog akta, tužitelj je u tenderskoj dokumentaciji Obrazac za cijenu ponuda, Aneks 3. za sve lotove tražio da ponuđači navedu i komercijalni naziv ponuđenog proizvoda. Kao što to osnovano navodi tuženi, upoređivanje dostavljenih ponuda vidljivo je da su ponuđači navodili različite nazive za iste Nazive materijala u istom lotu. Tako primjera radi za Lot 1 Naziv materijala broj 6.krpa za brisanje stakla, žalilac kao ponuđač navodi „Krpa za brisanje stakla (jelenska koža)“, a ponuđač Bogičević comerce d.o.o. navodi za isti materijal „Krpa za staklo“ , što znači da niti jedan od ova dva ponuđača nije naveo komercijalni naziv proizvod. Međutim osnovano tuženi ukazuje ne samo da je sporno neodređenost tenderske dokumentacije tj. šta podrazumijeva komercijalni naziv proizvoda, što je očigledno izazvalo različito postupanje ponuđača za isti predmet nabavke, već je sporno i to što tenderskom dokumentacijom nije tužitelj propisao i odgovarajući tehnički dokument, kojim bi ponuđači potvrdili da ponuđeni proizvod navedenog komercijalnog naziva odgovara traženim karakteristikama iz kolone „ Naziv materijala“, odnosno da nije jasno na osnovu čega bi tuženi kao ugovorni organ vršio provjeru da li ponuđeni proizvod da navedenim komercijalnim nazivom, odgovara traženim specifikacijama. Iz tih razloga nisu osnovani tužbeni navodi da su samo komercijalni naziv ponuđene robe i zemlje porijekla iste (što je također traženo tenderskom dokumentacijom) dovoljne specifikacije na osnovu kojih se može utvrditi usklađenost proizvoda sa traženim tehničkim karakteristikama tenderskom dokumentacijom. Opšte poznato je da robe koje su tražene tenderskom dokumentacijom (npr. jednokratni brijači, mašinic za brijanje žilet za aparat za brijanje itd.) često nose jedinstven, isti komercijalni naziv, ali da se značajno razlikuju u tehničkim specifikacijama. Pa tako navođene naziva Wilson kao komercijalnog naziva za mašinicu za brijanje, podrazumijeva više takvih proizvoda sa različitim tehničkim karakteristikama.

Na kraju nisu ni osnovani kontradiktorni navodi tužitelja, u pogledu LOT 3 (a koji se nesporno osporavan žalbom od 14.07.2016. godine i kako to sam tužitelj pravilno ukazuje na početku tužbe), kada na kraju tužbe navodi da za taj LOT nije izjavljena žalba i da je došlo do zaključenja ugovora. Naime odredbom člana 110. Zakona o javnim nabavkama, propisano je suspenzivno dejstvo žalbe, te kako je to navedeno i ranijom odlukom tuženog od 09.09.2016. godine je usvojena žalba ponuđača Lala i Lačo, pa je poništena odluka o izboru nepovoljnijeg ponuđača broj: 120/16 od 30.06.2016. godine za LOT 1,3,4,5,7, a predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. Tako da do zaključenja ugovora za LOT 3 i nije moglo doći, shodno odredbi člana 110.Zakona o javnim nabavkama.

Kako tužba tužitelja nije osnovana, ne pripadaju mu ni troškovi upravnog spora u potraživanom iznosu, sve u skladu sa članom 64. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 53/16). Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je odlučio kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Jadranka Brenjo